

и Спартанцы тѣ съ съюзицы тѣ си ответѣшили. Слѣдъ туй Перикль отишелъ на Евбея, покорилъ този островъ и подѣлилъ земя та между аѣински тѣ гражданы. Слѣдъ свѣршанье то на война та, той предалъ смѣтка на народа, и тамъ са показало, че той разнесълъ 10 таланта на таквазъ работа, за която „той никакъ не можалъ да каже.“ Аѣиняны тѣ не му поискали повечъ обѣсненіе: туй были тѣ пары, които Перикль проводилъ на Плистоанакса.

Слѣдъ усмиряванье то на Евбея, и Мегаряны тѣ были жестоко наказаны. Перикль затворилъ за тѣхъ сички тѣ аѣински пристанища и пазары, а съ туй повредилъ търговія та имъ. Тѣй сурово постѣшилъ той и съ други тѣ съюзицы. Съюзицы тѣ са повдигнажи и искали помощъ отъ Спарта. Съ такъвзи начинъ произлѣзла страшна та междуусобна война, извѣстна подъ име *Пелопонесска*; тѣзи война истрила сичкія цвѣтъ на Гръція.

Островъ Корцира (сега Корфу) започнажъ война съ богатя, търговскій градъ Коринѣъ и искалъ помощъ отъ Аѣиняны тѣ. Аѣиняны тѣ са зарадвали за възможность та да унижѣтъ този силенъ градъ и на радо сърце помогнажи на Корциряны тѣ. Тогази Коринѣъ възбудилъ на възстаніе много градове, които зависѣли отъ Аѣиняны тѣ и были жестоко притѣснены отъ тѣхъ; къмъ Коринѣяны тѣ са присѣединили сички тѣ други враждебны на Аѣиняны тѣ Гръцы и принесли на Спарта жалба противъ честолюбіе то на Аѣиняны тѣ. Спартанцы тѣ, отъ сичко по напредъ, проводили въ Аѣины посольство, съ исканье да дажѣтъ свобода на подвластны тѣ тѣмъ градове и островы. Аѣиняны тѣ вече са гласили да удовлетворижѣтъ туй исканье, но Перикль ги попыталъ: „Спарта ли да господетвова надъ насъ, или ный надъ Спарта?“

Тозъ часъ сички тѣ извикали: „война, война!“

И са наченѣла гибелна та за Аѣиняны тѣ, 27-годишна война (431 — 404 до Р. Х). Архидамъ царь Спартанскій навлѣзълъ въ Аттика съ войска отъ Лакедемоняны, и отъ пелопонесски съюзицы, и опустилъ сич-